

Преюдициални въпроси

- 1) Защитена ли е марка на Общността в цялата Общност като марка, която „има добра репутация“ по смисъла на член 9, първи параграф, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността ⁽¹⁾, когато „има добра репутация“ само в една държава-членка?
- 2) В случай на отрицателен отговор на първия въпрос: марка, която „има добра репутация“ само в една държава-членка, защитена ли е тя в тази държава-членка по силата на член 9, първи параграф, буква в) от Регламента, така че да се издаде забрана, ограничена в тази държава-членка?

⁽¹⁾ ОВ L 11, стр. 1. (Специално издание на български език за 2007 година, глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 12 юли 2007 г. от Papierfabrik August Koehler AG срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 26 април 2007 г. по съединени дела T-109/02, Bolloré/Комисия, T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Комисия), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Комисия), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Комисия), T-126/02 (M-real Zanders/Комисия), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Комисия), T-129/02 (Torrappapel/Комисия), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Комисия) и T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Комисия)

(Дело C-322/07 P)

(2007/C 223/05)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Papierfabrik August Koehler AG (представители: I. Brinker, S. Hirsbrunner, Rechtsanwälte, J. Schwarze, университетски преподавател)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Първоинстанционния съд (пети състав) от 26 април 2007 година (Дело T-125/02) доколкото засяга жалбоподателя;
- да се отмени Решение 2004/337/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 г. във връзка с производство по член 81

от Договора за ЕО и по член 53 от Споразумението за създаване на Европейско икономическо пространство (преписка COM/P/E-1/36.212 — самокопираща хартия) ⁽¹⁾ доколкото засяга жалбоподателя;

при условията на евентуалност: да се намали наложената на жалбоподателя глоба в член 3 от Решението;

— при условията на евентуалност спрямо второто искане да се върне делото на Първоинстанционния съд за ново разглеждане в съответствие с указанията в Решението на Съда;

— във всеки случай да се осъди Комисията да понесе съдебните разноски пред Първоинстанционния съд и пред Съда;

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания: мотивите на Първоинстанционния съд във връзка с определяне размера на глобата са в противоречие с принципа на равното третиране и принципа на пропорционалност. Жалбоподателят претендира нарушение на общностното материално право. Първоинстанционният съд неправилно е приел, че не бил от значение фактът, че жалбоподателят е семейно предприятие и за разлика от другите предприятия не разполага с пряк достъп до капиталовите пазари. Вместо това Първоинстанционният съд неправилно е посочил, че предприятието не може да се позовава в своя полза на нарушение на закона, извършено в полза на други предприятия. Въпреки това жалбоподателят не се е позовавал на този довод по никакъв начин. Първоинстанционният съд не е преценил в достатъчна степен разликите в организационната структура на жалбоподателя и другите предприятия, обвинени в извършването на нарушение. По този начин Първоинстанционният съд е нарушил принципите на равно третиране и на пропорционалност.

Първоинстанционният съд освен това неправилно е приел, че в периода преди октомври 1993 г. жалбоподателят е участвал в нарушението. Той е събрал недостатъчно доказателства, преценил ги е противоречиво и освен това ги е изопачил. Също така е нарушил презумпцията за невинност и правото на защита на жалбоподателя. Последният претендира освен това, че е допуснато процесуално нарушение. Изводът на Първоинстанционния съд в мотивите му, че официалните заседания на асоциацията АЕМСР в периода между януари и септември 1993 г. са послужили за определяне на цени на европейския пазар, е недостатъчен и противоречив. Освен това Първоинстанционният съд е допуснал допълнителна грешка, като е приел, че жалбоподателят бил участвал в неофициални заседания, на които били обсъждани цени на национално ниво.

⁽¹⁾ ОВ 2004 L 115, стр. 1.